

[Dræbø]

hersket optimisme med hensyn til øgede investeringer i bolig- og erhvervsbyggeri.

Jeg synes også, der er grund til at gøre opmærksom på, som også nationalbankdirektøren gjorde på Realkreditrådets årsmøde, at der er andre forhold i vores situation, som gør, at man næppe kan forvente, at boligbyggeriet bliver den motor for samfundsøkonomien, som det var i 1960'erne og i første halvdel af 1970'erne. Vi står altså i en situation, hvor vi ikke skal forvente boligbyggetal eller beskæftigelsestal i byggebranchen, som ligner dem, vi havde omkring årtuskiftet fra 1960'erne til 1970'erne.

Jeg skal i mit indlæg se lidt nærmere på de enkeltelementer, der påvirker beskæftigelsen, og først beskæftige mig en lille smule med nybyggeriet, ikke så forfærdelig meget, for det, der er karakteristisk for den boligpolitik, som er lagt fast i de sidste par omgange, er, at for det støttede byggeris vedkommende arbejdes der med nøjagtig samme aktivitetsomfang som det, der blev lagt fast i marts måned 1982, da der var en socialdemokratisk regering. Der er altså ikke for den del af boligbyggeriet, som er direkte støttet, hvad enten det er almennyttige boliger, andelsboliger eller ungdomsboliger, pensionistboliger m.m., samlet sket nogen ændring siden regeringsskiftet. Det er noget, det radikale venstre har lagt meget vægt på, og det er altså også blevet gennemført.

For det øvrige byggeri – det, der altså ikke er direkte støttet – er den almindelige vurdering den, at der i 1983 vil være en behersket stigning i byggeriet, medens der kan ventes en lidt større stigning i 1984. Samlet vil der altså komme et positivt bidrag til beskæftigelsen fra ejerboligbyggeriet i den kommende tid, men det er ikke et positivt bidrag, som løber op i de store tal efter alt, hvad der foreligger af prognoser i øjeblikket.

Derfor er den konklusion, som mange har draget i de senere år, nemlig at beskæftigelsen i bygge- og anlægsbranchen skal komme fra reparation, vedligeholdelse og byfornyelse, stadig væk den afgørende. Det er stadig væk dér, vi skal hente den store del af beskæftigelsen og vækstmulighederne i de kommende år.

Dér kan vi konstatere, at det har været en overordentlig stor succes, at vi fik forlænget tilskuddene til energibesparende foranstaltninger ind i 1983 med de samme tilskudspro-

center. De tal, der i dag foreligger, peger imod, at der i mandår i 1983 ville have været et eller andet sted mellem 20.000 og 25.000 mand beskæftiget med energibesparende foranstaltninger, og at den nye del af denne beskæftigelse – altså det, der ikke ville være blevet lavet alligevel – i det mindste er en 60–70 pct. af dette tal. Altså er en ganske betydelig beskæftigelse kommet fra denne tilskudsordning. Vi kan med tilfredshed se tilbage på det medansvar, vi har for forlængelsen.

På byfornyelsesområdet blev der ved finanslovvedtagelsen afsat 100 mill. kr. ekstra til boligforbedring. Det er da glædeligt, at regeringen har taget så godt imod denne vedtagelse – sådan som det fremgår af boligministerens redegørelse – og vi er også meget tilfredse med, at det i forhandlinger mellem det radikale venstre og regeringen er blevet sikret, at vi får en udvidelse i 1983 af tilslagsrammen for byfornyelse med yderligere 300 mill. kr. Vi mener, det er direkte merbeskæftigelse, der kommer herved, og derfor synes vi, at det er en meget vigtig ting.

Hr. Knud Damgaard nævnte, at man herudover burde have set på det forslag, som LO og Håndværksrådet har stillet om også at give tilskud til private vedligeholdelses- og reparationsarbejder. Det er et forslag, som vi også har overvejet i de måneder, der er gået, siden vi sidste gang, i februar måned, drøftede bygge- og anlægsaktiviteten.

Jeg mener, situationen er sådan, at selv om man øgede den bundgrænse for tilskud, som indgår i LOs og Håndværksrådets forslag, til 6.500 kr., ville situationen være den, at to tredjedele af de arbejder, der i forvejen laves – arbejder til omkring 5 mia kr. – ville skulle have tilskud efter ordningen. Det svarer til, at staten skulle udbetale 1,8 mia kr. til arbejder, der i forvejen ville blive udført.

Jeg vil godt høre, om hr. Knud Damgaard virkelig mener, at der i merbeskæftigelse vil være samfundsøkonomisk forrentning af en udbetaling fra statskassen på 1,8 mia kr. til arbejder, der i forvejen bliver udført. Jeg understreger, at det egentlig ikke er Håndværksrådets eller LOs model, jeg snakker om, men en tilpasset model med en bundgrænse på 6.500 kr., forstået sådan, at arbejder på under 6.500 kr. ikke ville kunne få tilskud.